24/04/2024

Православен храм в Берлин помага на сънародниците ни да се върнат у дома

Image not found or type unknown

Православният храм „Св. Цар Борис Покръстител“ в Берлин е духовен дом за над 30 000 наши сънародници, информира bTV. Той се намира в квартал „Ной Кьолн“ на Берлин, където се срещат култури и религии от цял свят.

Освен утеха, крайно нуждаещите се наши сънародници получават помощ, за да се върнат в родината.

„Ние ги прибираме. Ние не ги социализираме, не изпълняваме никакви ангажименти към тях, освен да им помогнем да се приберат отново в родината си“, каза Отец Юлиян Ангелов.

Заедно с помощта на доброволчески организации свещениците от храма асистират на семейства, чиито деца страдат от онкологични заболявания. „Пристигат тук с родителите си, които не познават езика и обстановката и за тях всичко е ново тук в този град. Организираме хора, студенти, ние самите, ходим по болници, превеждаме, уреждаме квартири и други неща“, обясни духовникът.

Отец Любомир е свидетел на преобразяването как една изоставена сграда през годините се превръща в духовен център за православните.

„Тя беше в едно строително, окаяно положение. Те ни я дадоха, защото не им трябва. Но тя не им трябва от 10 години. И 10 години беше с разбит покрив, с голяма, много силна влага“, заяви отец Любомир Леонтинов. „Бившият министър-председател нашият Цар Симеон присъстваше на откриването на храма и даже ни направи един подарък подари едно одеяние на всичките свещениците, но те бяха изгорени в един от взломовете в храма“, каза още той.

Степан е родом от Молдова, но дълго време е живял в България. Той е един от десетките доброволци, които подкрепят дейността на българския храм.

„В Българската православна църква имам удоволствието да пея на

богослужението и най-вече на светата литургия в неделя, и да присъствам по време на големите празници“, споделя Степан Греков.

„Отвън има една хубава градинка, за която се грижат малко хора. Има друга част от хора, които се редуват по двойки, за да почистват храма. Всичко е доброволно“, каза отец Любомир Леонтинов. По време на пандемията центърът е принуден да затвори врати. Две години по-късно той функционира частично и със силно намален капацитет заради липса на финанси.